

El Congost

Redacció i Administració
Passeig Oliveres, núm. 2

PUBLICACIÓ BI-MENSUAL
ANY 3 — La Garriga, 14 març de 1935 — Núm. 55

Subscripció: Un any, 6 ptes.
Número solt, 20 CENTIMS

La Potència de la Creu

Avui, en fer remembrança de la Passió i Mort de Jesús, en associar-nos a la tristesa i dol que en aquests dies emplena el cor de la Església al fer revivre en la intel·ligència i els cors el drama del Calvari, ens ha llegut d'il·lustrar aquestes pàgines amb la doctrina solidíssima del Patriarca de la nostra terra, el Sant Doctor Torras i Bages, bellament exposada en una de les seves Pastorals de Quaresma — *La Potència de la Creu* — publicada l'any 1901, de la qual extraïem el següent punt final.

Caríssims germans i fills: Crucifiquem les nostres passions i vicis i no ens ha de fer por el turment. Jesús tot ho dulcifica. La història cristiana està plena d'enamorats de la Creu, de la felicitat de la Creu. Sant Pau es crucificà a si propi i ell mateix que ens diu que s'havia crucificat, també ens conta que vesava de felicitat; i la vida de tots els sants no és més que una reproducció d'aquest fet de la vida de Sant Pau. La constància i la igualtat d'ànim, tant en les contradiccions com en les prosperitats, la serenitat en els conflictes, la castedat malgrat els estímuls sensuais, la discreció en un temperament d'exaltació imaginativa i sentimental, la humilitat enmig de les grandeses, totes aquestes virtuts i altres que podrien aduir-s'hi com a distintives de la vida cristiana quan es porta en la seva plenitud i usant dels mitjans que l'Església proporciona a la flaqueza, són una prova que al fons de la vida cristiana, com a base d'ella, com el do essencial i radical en el qual es fomenta aquesta divina comunicació entre l'esperit de l'home i l'Esperit de Déu, s'hi troba aquest consol que el Diví Redemptor llegà als seus deixebles dient-los que els deixava la pau, i el Mestre que així prometia la pau als seus deixebles, és el mateix que diu: «Qui

vulgui seguir-me que prengui la creu». Ço que prova que entre la creu i la pau no hi ha contradicció; que la creu és principi de felicitat.

Aquest principi de felicitat, el món mai no l'havia endevinat ni mai no l'endevinarà, ni sabrà conciliar-se amb la creu; per això el món sempre ha fet i sempre farà guerra a la creu. Per entendre aquesta doctrina es necessita aquella saviesa interna que omple de llum i suavitat l'ànima, pròpia dels humils, inconciliable amb la supèrbia i que es lliga necessàriament amb la puresa de la vida. Per això la Creu és invencible i ella serà perpètuament vencedora. Des que fou enarborada al Calvari posà rels a la terra; i tots els temporals de les revolucions, tota la perfídia dels heretges i tot el furor dels mundans agitats per passions engegadores, no l'arrencaran d'ella. Els homes honestos, justos i reflexius sempre cercaran l'ombra de la Creu. Hi haurà tempestes que escamparan les ovelles, heretgies, cismes, passions que pertorbaran l'Església; però passat el temporal, les ovelles altra vegada cercaran el Pastor, i Jesús serà perpètuament l'amic, el guia, el mestre de la Humanitat escollida, de les ànimes nobles qui fugint de l'egoisme, es refugien en la seva llei.

La ciència mundana, els savis qui volen separar els homes de l'ombra de la Creu, predicaran perpètuament noves doctrines, els uns disputaran als altres el mèrit de l'originalitat, parlaran a les orelles, parlaran a les passions, però no parlaran a l'esperit dels homes; els prometran riqueses, els mostraran delícies, afalagaran la seva vanitat, els rebel·laran contra la Creu, però el camí de la Creu que seguí Jesucrist serà sempre el símbol del camí de la vida humana, dulcificat pel riu de misericòrdia que així del seu Cor traspasat a la Creu per la llança del soldat.

Adorem, caríssims germans i fills, l'adorable senyal de la nostra Redempció, la Santa Creu.

TORRAS I BAGES

Farmàcia i Perfumeria - Productes fotogràfics - Laboratori d'anàlisi

R. Ferrandis

Telèfon 83

LA GARRIGA

FARMACIA
PERFUMERIA

● **TORRENT**

CALABRIA, 4 — Telèfon 88

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 — Telèfon 72 — LA GARRIGA

CONFITERIA I PASTISSERIA

Mario Valls

Centre, 7

Telèfon 67

Canari de La Garriga

Llúria, 23 — BARCELONA — Tel. 20905

Carniceria de Juli Planas

Qualitat superior en xai i vedella

Balneari Blancafort

La Garriga

Aigües termals radiactives - Reuma - Artritis - Hipertensió arterial
Enfermetats de la pell - Esgotats del sistema nerviós per «surmenage»
Padida intel·lectual - Convalescències - Post-operacions - etc. etc.

Especialitat en la taula de règim, en la qual es
segueix amb tota cura les prescripcions facultatives

Confort modern - Cuina excel·lent

Cura de repòs - Aire sec - Clima ideal

FETS i COMENTARIS

Nou establiment — L'acreditada confiteria de Marius Val's ha quedat definitivament instal·lat al seu nou establiment. Ha estat molt elogiada per tothom aquesta nova instal·lació, per la seva pulcritud i refinat gust artístic que honora als qui han intervingut en la seva construcció. Rebi el Sr. Valls la nostra felicitació.

El carrer Gran — Finalment la brigada municipal està treballant en l'arranjament del carrer dels Banys. Ja convenia!

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Escolars de Granollers — Dies enrera estigueren al nostre poble, en excursió d'estudis un grup d'alumnes de l'Institut de 2.ºn ensenyament de Granollers. Visitaren la milenària capella de Càn Tarrés i el conegut retaule gòtic de La Doma.

Magne festa a Granollers — El diumenge dia 7 foren molts els garriguencs que es traslladaren a Granollers per tal d'assistir a la gran festa que com a conclusió d'una tanda d'exercicis espirituals i amb motiu de la benedicció de les banderes de la Lliga de Perseverança i Grup n. 111 de la F. J. C. s'hi celebrava. Tots els actes que anunciaven els programes bellament editats assoliren l'èxit que era d'esperar. A remarcar la presència del Sr. Bisbe de Barcelona el qual encoratjà als exercitants i feiocistes — «joves d'acció catòlica» com ell els anomena — a seguir endavant en les seves tasques.

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

Setmana Santa — Vénen preparant-se les festes de setmana santa que com de costum assoliran segurament la cooperació fervent dels garriguencs, majorment davant l'anunci de algunes novetats respecte als anys anteriors.

Temp« primaveral — Les plantacions dels jardins hortes i camps mercès a la temperatura esplèndida que disfrutem, s'han revestit d'un aire completament primaveral.

A Montserrat — S'anuncia per als primers dies de maig la peregrinació a Montserrat. Per les impressions rebudes, promet ésser un èxit semblant als anteriorment assolits.

Els "Quartets" de Beethoven

Entre les obres culminants de la música, les més perfectes, les més expressives, són potser les composicions de Beethoven. Escrigué el gran compositor, obres d'una complicació extraordinària, però també d'altres que poden executar pocs instruments. Part d'aquests són els cèlèbres «Quartets».

Amb aquestes composicions, on es troba tant ben expressada la seva manera de fer i les seves idees musicals, s'ha pogut dividir la seva vida en tres parts.

A la primera part de la seva vida corresponen als sis primers «Quartets», i altres obres que es confonen amb les composicions d'altres autors: Hydn i Mozart; plenes d'una alegria jove-nívola, i amb poques dificultats d'interpretació.

La segona part expressa la plenitud de la seva vida; ara compona les grans obres que descriuen clarament les contrarietats que constantment l'envolten, els problemes familiars, i la seva gran dissort: el quedar completament sord als trenta anys. Malgrat això ara inicia el seu vol d'àguila.

Els «Quartets» que fins ara s'anaven succeïnt deixen de sortir durant uns quants anys. Ens trobem davant la darrera part de la seva vida musical. En els seus últims «Quartets» i música Da Camera troba la manera més fàcil per transcriure les impressions que sentia i lliurament donar forma musical a inspiracions que sovint el martiritzaven. Es per això que mai li va plaure compondre música per al teatre, car aquest li hauria imposat una cadena contínua d'entrebancs i lligadures. S'hauria vist obligat a subjectar la seva música a l'obra i per tant modificar-la.

J. P. P.

Proveu l'exquisit i deliciós FLAM CALLIS

ALS INFANTS**PAGINES D'HISTORIA**

Els sarraïns i els francs

Per la mateixa raó que hem parlat dels grecs, dels romans i dels visigots, parlarem avui dels sarraïns i dels francs: això és, perquè van romandre un temps a Catalunya.

Els sarraïns venien de l'Àrabia i del nord d'Àfrica, i van destruir la monarquia visigòtica, i van apoderar-se de la Península. Gairebé tot Catalunya caigué al seu poder. Sols les regions muntanyenques, cap al Pireneu, van restar lliures.

Els francs venien de França. Havien rebutjat els sarraïns que volien apoderar-se'n, i van reconquerir la nostra terra. Deslliuraren el Rosselló, Girona i Vic. I, finalment, Barcelona restà lliure del jou sarraí. El rei Lluís el Piadós hi entrà en solemne processó, que, entre himnes i càntics s'adreçà a la Seu, a regrejar Déu per la victòria.

La lluita contra els francs

Hi ha un llibre molt vell que ens explica unes gestes meravelloses d'un jovecell molt valent. El llibre és escrit en llatí i es titula «Gesta comitum barcinonensium», que vol dir «Gestes dels comtes de Barcelona»; el jovecell ardit és Guifré o Guifre el Pilós.

Conta aquest llibre que un baró franc, comte de Cerdanya, anomenat Salomó, enemic terrible del pare de Guifré (el llibre diu fins i tot que el va matar), tenia dominada la nostra terra. Guifré, infant encara, n'era lluny mentrestant, i esperava l'hora propícia per a tornar-hi.

Disfressat de pelegrí, perquè ningú no el conegués, va entrar a Catalunya i va presentar-se a la seva mare, a Barcelona. Feia anys i anys que no es veien, i podeu pensar quina escena hi degué haver entre mare i fill.

Tan jovenet, ell venia a lluitar contra un

home fet i fornit com Salomó de Cerdanya. Sense cap poder, anava a oposar-se al que, per voler del rei de França, governava tota la nostra terra, i encara d'altres, amb els títols de marquès de Gòtia i de comte de Cerdanya i d'Urgell.

Però Salomó tenia enemics; ho eren tots els que desitjaven l'alliberament de les contrades catalanes del poder franc. I aquests patriotes es van posar al costat de Guifré. El veien tan fort, tan coratjós en la seva juvenesa, que hi tenien concentrades totes les esperances.

No es van pas equivocar, en fer-ho. Tots, ben units, aconseguiren vèncer el tirà. Guifré mateix va matar-lo. I va regir el comtat de Barcelona i altres comtats catalans que va aplegar (Urgell, Cerdanya, Girona, Besalú), amb tanta d'energia i de saviesa, que ell fou un dels millors governants que mai hagi tingut Catalunya.

Productes de Bellesa i Tocador
de les millors marques
nacionals i estrangeres

Perfumeria Fémina

SECCIO DE
PERFUMERIA A RAIG

Antoni Llanas

Passeig de Gràcia, 47 - (Xamflà Aragó)
Telèfon, 77.103
BARCELONA

Li. Fortuny Fauria

**Trajos estan extra a mda
120 ptes.**

Banys, núm. 7 — Telèton, 9
LA GARRIGA

ADOBS DE
BARRAU Y C.^{ia}

REPRESENTANT

X. Albó i Molins

PATATÈS - CEREALS - DESPULLES

BARCELONA: Via Laietana, 48 - 5. nt 2.^a
Llotja: Taula núm. 83 - Telèfon 21566

VIC: Telèfon 56

Banca Arnús

Successora d'Evarist Arnús

Realitza tota classe d'operacions
de Banca i Borsa

Sucursal de Granollers:

Plaça Perpiñá, 18 i 19

LA NOSTRA

FULL FEMENI

Dues cartes

Sempre estimada Sor Clara: Si ja no em recorda, ningú en té la culpa, sinó jo mateixa. Vaig sortir del col·legi i fins avui, no li havia fet saber res de mi.

Em fa vegonya que hagi pogut pensar algunes vegades que l'he oblidada, i encara me'n fa més, el que per desfer aquest error m'hagi calgut la necessitat d'una bona paraula seva, d'un seu bon consell que auguri.

Estic apesurada i indecisa, Sor Clara. He passat ço que passen les noies, una diguem-ne aventura amorosa. En pocs mots li explicaré.

Ell, és un amic del meu germà. Sens temença de que li en parli apassionadament, por imaginar-se'l dotat, d'una manera poc corrent, de qualitats morals i físiques. Se'm dirigia especialment, donant-me proves de bon afecte, fent-me motiu de fines atencions i conduint mon cor a dolces esperances. Però, tot d'una, sorgia entre nosaltres una noia, una d'aquestes noies que en diuen modernes, frívola, atrevida, buida d'esperit..... Oh, Sor Clara! Com em doldria que es pensés que el despit de veure'm suplantada, em fa qualificar-la injustament!

De primer s'enduia l'atenció, després les preferències i ara l'amor del meu amic.

En veure com un home bó i intel·ligent, ha estat enlluernat per una ficció, per una mentida vestida de luxe i de colors i de somriures que enganyen, em revoltó. Ja ho veig, és orgull. Em crec millor que ella i això em rebaixa; em veig millors qualitats i això em fa indigne... Tanmateix però, n'he restat amb el cor masegat.

He pensat molt, Sor Clara, he pensat molt, i m'ha semblat que per obtenir un amor de la terra, tan insegur, tan poca cosa, ben cert que són malaguanyats tants de sacrificis, tantes de

sol·licituts, tants d'afanys. Llavors, quan me'n he adonat, he tingut un bell somni, bo i desperta.

He vist cofada ma testa amb un vel, perdut el meu cos en la immensitat d'un sant hàbit, mentre la meua ànima es glatia per perdre's en la immensitat d'un amor a l'Espòs, a qui no enganya la ficció, ni la mentida.

Tinc però els meus duptes. Les circumstàncies que m'han dut aquest desig són sospitoses. Ha calgut que el meu cor es llatzerés amb un menyspreu; després jo l'ofereixo a Déu..... Oh! això m'avergoneix, em confon, em fa posar trista i em desanima.

Vostè, estimada Sor, que coneix tan bé la meua ànima i que sap tant d'aquestes coses, oi que em guiarà? Beneïda sigui!

Bo i esperant la seva resposta, li beso la mà, i en esperit, la retinc una llarga estona entre les meves amb agraïment

LLUISA

Estimada Lluisa: Com em va commoure la teua carta! Quin goig més profund! Com he pregat per tu!

Les coses que et voldria dir-te et prego que vinguis a saber-les ací, el dia que et plagui. Remembrarem aquell temps, en que jo et conçolava de les teves penes de nena i Déu farà que pugui conçolar-te també en les teves angoixes d'adol·lescent.

Sàpigues, però, a la bestreta, que Jesús vol, que, de vegades, hom faci marrades per a trobar-lo, per tal que sia més abrandat el desig i més ferma la perseverança. Te'n contaré algun exemple, baldament em calgui desenterrar del meu cor, recordances llunyanes..... Tot sia per ajudar-te a pujar el camí que sembla que Déu et mostra.

T'espero amiga, filleta meua. Entretant ací va una besada afectuosa

SOR CLARA

A.

Facécies d'un paraigua

Potser feia més d'un any, que un paraigua, com molts n'hi ha, penjava dins la seva funda de paper d'una barra travessera sota el sostre de la botiga. Estava en companyia d'altres germans de fatigues, que com ell esperaven un comprador magnànim que es compadís del seu captiveri. Però el temps era de crisi i més que el mateix paraigua era el botiguer desesperar qui es planyia de passar dies i dies sense fer treballar el calaix.

El cas és, que en dies d'un xàfec sobtat havien tingut sortida alguns dels seus companys i fins ell mateix havia estat despenjat i a punt de sortir al carrer. No sabia però, per quines causes estranyes no havia tingut aquesta sort i després que algun client regatò l'havia mirat i regirat qui sap-lo, a fi de comptes no li quedava altre remei que tornar a quedar penjat a la barra com un condemnat. Estava vist que el destí li jugava una mala passada i ell amb tota la raó del món es tenia per un paraigua dissortat. I en mig la seva tristesa exclamava: Tanmateix és desgràcia la meua. No hi ha qui em vulgui adquirir. Ja ho sé que sóc un estri enuntjós. Però fet i fet també faria el meu servei i no és just que em tinguin postergat i plé de pols, penjat d'aquesta estúpida barra. I menys, quan he vist sortir altres companys no pas més bonics que jo...

Però els seus plans passaven desapercibuts i el temps transcorria sense fer cabal del seu afany de llibertat.

Fins que arribà un dia de Primavera assolellat i rialler, i un bon senyor que aparentava uns cinquanta anys entrà a la botiga i demanà un paraigua. El botiguer amable s'afanyà a mostrar-li la variada existència, i després d'una curta tria escollí el paraigua fins llavors despreciat de tothom. I ja amb ell penjat al braç, el bon senyor sortí al carrer amb aire triomfal mentre el botiguer exhalava un ample sospir, satisfet d'haver-se tret un mort de sobre.

I el paraigua no menys satisfet, veia arribada l'hora de la sospirada llibertat amb la qual podria lluir i rumbejar per carrers i places la seva roba fina, tivada i brillant.

Però allò que són les coses; aquell mateix dia de Primavera en què al matí l'aire era tebi i perfumat, a la tarda el temps va canviar sobtadament i uns núvols negres i malcarats amenaçaven una pròxima tempesta. Va girar-se un vent molest i perfidiós i al cap de poca estona ja retruyien els trons i unes gotes grosses com peces de deu queien amb fúria fins a convertir-se en un xàfec imponent.

El paraigua somreia satisfet. Havia arribat la seva hora i ara veuriem qui era ell. Què s'havien pensat?... El seu senyor propietari va sortir de casa disposat a capejar el temporal i amb una cega confiança en el paraigua nou, va obrir-lo amb la satisfacció que sempre dóna lluir les coses noves.

La pluja queia amb força i el paraigua la rebutjava amb gest olímpic. Volia quedar bé. Pel seu costat passaven altres companys i ell amb l'orgull afalagat, els saludava rialler i cofoi de poder alternar-hi. De tant en tant, havia de fer algun esforç per esquivar les manxades del vent, però amb calma, anava fent la seva via protegint amorosament de la pluja al seu propietari. En tombar una cantonada, tot de sobte, sentí una forta sotragada que el féu trontollar. Després d'aquella una altra... i una altra... fins que una de més forta l'arplegà desprevingut i de ple per sota i ja em teniu al paraigua tombat al revés, ensenyant impúdicament les negres costelles. Aquell moment fou realment dramàtic. El bon senyor lluitava desesperadament per posar les coses al seu lloc, però no hi hagué manera d'aconseguir-ho. Els vianants esclataven en rialles provocatives i el paraigua avergonyit hauria volgut fondre's. L'home el plegà depressa, com pogué, i amb el rostre envermellit d'enuig per

el ridícul que feia, emprengué el retorn a casa seva mullant-se llastimosament.

I ja d'arribada forçosa, el tracte que rebé el pobre paraigua fou dels que es recorden molt temps. Rebatut per terra, trepitjat barroerament, a l'últim va ésser llançat amb fúria contra la paret i caigué retut, als peus d'una minyona, que sense demanar explicacions cuità a portar-lo a dalt les golfes.

L'alegria del paraigua havia estat fugaç.. Tantes il·lusions de tan temps acariciades, s'havien esfondrat en un dir Jesús. I trist, molt més trist que quan pensava sota el sostre de la botiga, ara enyorava aquella dolça pau i quietut en què oblidat de tothom feia una vida suau i tranquil·la sense haver de sofrir les embestides del vent. Ell ignorava, pobret!... la fragilitat del seu organisme.

Passàren setmanes i mesos i el desgraciat paraigua jeia abandonat en un recó de les golfes en mig d'estris atrotinats. Ara la seva única companyia eren les aranyes perfidioses, les arnes afamades i algun ratolí descarat que sense miraments el rosegaven dia i nit. Allò no era viure. Li hauria valgut més, morir de resultes de la pallissa, que no haver de sofrir aquell suplici vergonyós i interminable.

* * *

A la fi, arribà un dissabte en què fou precis desfer-se de mals endreços i el paraigua va ésser tret de les fosques golfes i entregat gratuïtament al drapaire.

Ja dalt del carret confortable (?) desseguida entrà en relació amb altres objectes de preu que acostumen a viatjar amb aquests agents de compra i venda. Va fer-se amic particular d'una ampolla que havia estat plena de xampany i durant el tragecte s'aplicaren mútuament les penes i glòries passades. L'idil·li però, durà poques hores. Arribats a destí, cada ú va ésser classificat per categories. Però el pobre paraigua, de resultes dels sofriments passats estava tan desfet, foradat, en fi, tan deplorable, que fou impossible donar-li preu. S'havia de llançar...

I la fatal sentència no trigà a complir-se.

L'execució es va fer l'endemà mateix sense cerimònies, portant-lo cap els afores en companyia d'altres estris indesitjables condemnats al foc.

I ja damunt la pila, que les flames consumien lentament, el paraigua desgraciat no es pogué estar de reflexionar que tantmateix la vida és una amarga paradoxa. Ell que havia estat fet per combatre la pluja, es veia devorat pel foc. Inútilment clamà als núvols que deixessin caure la seva aigua benefactora lliurant-lo d'aquell turment. Feia un dia d'angels, serè i lluminós com mai i el servei meteorològic no anunciava cap canvi de temps.

J. R. V.

Peregrinació a Montserrat

Dies 7 i 8 de maig d'enguany

Per als preus, horaris i altres detalls dirigir-se a la casa rectoral on s'admeten inscripcions

Grans festes a la Basílica Montserratina

PLANXES ACANALADES / DIPOSITS / TUBERIES / CANALS
CUBELLS / PLANXES LLISES / XEMENEIES / SAFAREIGS

REPRESENTACIO i DIPOSIT PER A LA VENDA :

JOSEP RUAIX

Carrer Banys, núm. 73 — LA GARRIGA

Xampany
Castellblanch

Diploma d'honor en l'Exposició
Internacional de Barcelona 1929

CAVES A SANT SADURNÍ D'ANOIA

REPRESENTANT

Frederic Callís

Agent de Comerç col·legiat

C. Girona, 26 - 1.er 1.ª — — Barcelona

FÀBRICA DE GASOSES I SIFONS

EDUARD PUJOL

LA GARRIGA

Joaquim Faura

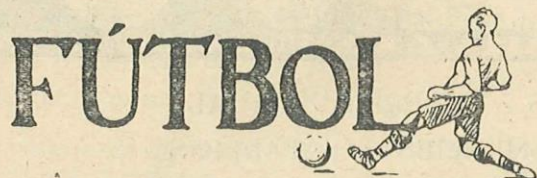
Pntor
Decorador

Per encàrrecs:

Vinyals, 16 - Telèfon, 99 — Calabria, 18

LA GARRIGA

ESPORTS

Joventut Garriguena, 2 — F. C. Parets, 1

En un partit de la màxima emoció i de la màxima trompada, la Joventut Garriguena va guanyar al Parets per dos gols a un.

Per culpa d'un infeliç que es presentà al camp vestit amb americana enribetada, pantalons curts i un pito a la boca, ocorregueren uns incidents tan sorollosos que no es recorden en la vida del nostre fútbol. Va venir de dos dits com no acaben en tragèdia. Aquell home que se'n deia un àrbitre, demostrà amb la seva desastrosa actuació que posseïa uns coneixements tan grans de fútbol, que dubtem si n'havia vist mai. Caldria que la Federació tingués més cura en fer actuar a aquesta mena d'àrbitres, els quals amb les seves atzagaiades i manca de coneixements del reglament poden portar un dia dolorós a un poble.

El partit, que resultà un drama en dues parts, havia desvetllat tan interès, que el camp es veié completament ple. Com a detall direm, que de Parets es desplaçà tanta de gent que a l'esmentat poble només hi quedaren dones, vells i criatures.

Començat el joc, ja es va preveure desseguida que la lluita seria aferrissada, doncs el joc net per part dels de Parets deixava molt que desitjar. En aquest aspecte, es destacà, per damunt de tots, un defensa d'aquell equip, que demostrà ésser el jugador més poc net que hom hagi vist mai, i és clar, el primer de rebre les conseqüències fou en Portavella. Com sigui que d'àrbitre, en el camp, només n'hi havia el nom, els jugadors feien de les seves, doncs allí no existien *fauts*, ni *orsais*, ni res que s'hi semblés. Només quan

hi havia alguna falta d'aquelles tan descarades, aquell pobre home ho solucionava tirant un *neutral*... No cal dir que l'entusiasme del públic per al del pito, era indescriptible. I amb tot això, finalitzà el primer temps amb empat a un gol.

A la segona part del drama i per tal de saldar algun compte pendent de la primera, els jugadors encara s'excediren que era un gusf (?). Les entrades de llesca, travetes i repicades de turmell estaven tan a l'ordre del dia, que tots semblaven que juguessin a veure qui es podria superar. Cal dir, però, que els de Parets portaren sempre aventatge. I l'encontre anava seguint empatat, en mig la cridòria d'un bon sector del públic que no es descuidava de dedicar un reguitzell d'improperis a l'autor del drama, que no sabia en quin mar navegava.

I vingué el xoc inevitable que feia estona es preveia. L'esmentat defensa del Parets, va fer un faut descarat a en Canet, i al moment, ja va començar una batalla campal entre els jugadors d'ambdós bàndols, a la qual volgueren col·laborar diversos elements del públic. La cosa prengué caïres de tragèdia, però sortosament la força pública ho sabé impedir, intervenint a temps i amb energia.

Es reprengué la partida com si res hagués passat i els jugadors tornaren a emprar un joc violent a desdir. Amb aquestes, la Joventut Garriguena va marcar el segon gol, que fou el de la victòria, en mig l'entusiasme del públic local i les cares llargues dels paretsans. D'aquest segon gol, el qui en tingué més alegria fou el pobre refli, que ja no sabia a quin Sant encomanar-se. I pocs minuts després, acabava aquest partit que se'n deia de fútbol...

Per acabar, hem de dir a aquell infeliç àrbitre, que si s'estima una mica l'existència li valdrà més penjar els trastets a una figuera, doncs es veu que arbitrar partits de fútbol no s'ha fet per ell.

SIDRAL

● Garatge Dalmau

Autos de lloguer — Taller de Reparacions. — Tel. 26

Carns fresques — Polleria

MIQUEL GARRIGA (cân Tricaté)

Banys, 3. Pl. Francesc Ferrer - LA GARRIGA

Calçats J. Guardis

LA GARRIGA

● Barberia CASA JAUME ●

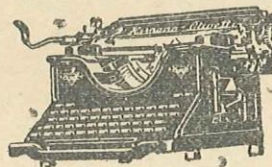
SALÓ PER A SENYORA. — Saló permanent
per a senyores a càrrec de dos experts oficials

Plaça, 9, baixos — LA GARRIGA — Telèfon, 84

COMERCIANTS!!! No escriviu més a mà

La documentació de la vostra casa donarà una altra impressió si es escrita a màquina. La comoditat, rapidesa i pulcritud dels vostres escrits, us estalviaran les enutjoses molèsties d'haver d'escriure a mà. Avui ja no hi ha ningú que no reconeixi la gran avantatge d'escriure a màquina.

I entre totes les que existeixen, la «HISPANO-OLIVETTI» és la que s'ha imposat arreu. ¿Per què?... Perquè reuneix totes les qualitats que es poden exigir a una màquina moderna: VELOCITAT, RESISTENCIA, PULCRITUD. La «HISPANO-OLIVETTI» ha assolit la màxima perfecció.

Representant
a La Garriga:

JOSEP RUAIX
CARRER DELS BANYS, 73

LA CATALANA

Segurs contra incendis i explosions de totes menes

Contra la pèrdua de Lloguers, Riscs Locatiu, de Recursos i de Paralització de treball a causa d'incendi

Fundada l'any 1865

Inscrita en el Ministeri de Treball i Previsió

Domiciliada a BARCELONA: Passeig de Gràcia, 2

Capital suscrit: Ptes. 5.000.000 — Capital desemborsat: Ptes. 2.000.000

Reserva Estatutària: Ptes. 1.000.000

Representant a La Garriga: **JOSEP CORRONS DALMAU**

Josep Iglesias (Pólit)

Constructor d'Obres

Carrer dels Banys, núm. 19 - LA GARRIGA

sabons
Barange

